

jag bestrida, att jag skulle haft ett sådant yttrande, ty min sifferuppgift gällde icke rusthålls-, utan båtsmansrotarne. Då nu det skulle varit högst oförsvarligt af en person, som uppträdde i försvarsfrågan, att framkomma med ett påstående sådant som det mig påbörjade, har jag ansett mig både berättigad och skyldig att härom göra erinran till Kammarens protokoll.

Kammaren åtskiljdes kl. $\frac{1}{2}$ 2 e. m.

In fidem
O. Brakel.

Thorsdagen den 25 Januari 1872.

Kammaren sammanträdde kl. 1 e. m.

Justerades sju protokollsutdrag för sistlidne dag och protokollet för den 18 dennes.

Föredrogs Herr Odelbergs den 24 dennes bordlagda motion, N:o 4, angående ändring af 5 mom. i 58 § af Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862, sådant det lyder i Kongl. kungörelsen den 15 September 1863.

Herr von Geijer: Jag anhåller att få fästa Lag-Utskottets uppmärksamhet på, att det torde vara skäl uti att Utskottet, vid behandlingen af denna motion, angående ändring i förordningen om kommunalstyrelse på landet, kommunicerar sig med Bevillnings-Utskottet. Jag har dertill en särskild anledning. Denna motion kan, enligt min åsigt, icke bedömas, utan att man har klart för sig, huru 2 § i Bevillnings-förordningen skall tydas. Frågan är, om enskilda jernvägsbolag skola betala fastighetsbevilning för sina stationsbyggnader och banvaktarestugor eller icke. Hittills lära dessa bolag icke hafva betalt sådan bevilning; men en rättegång pågår, i anledning af yrkande, att den skulle dem påföras. Jag tror mig veta, att Kammar-rätten dömt i öfverensstämmelse med detta yrkande; men saken är fullföljd till Kongl. Maj:t, som ännu icke förehaft den samma till pröfning.

Om Bevillnings-förordningen rätteligen skall så tydas, att de en-

skilda jernvägsbolagen icke skola betala fastighetsbevilning för dem tillhöriga stationshus m. fl. byggnader, i hvilket fall ej heller kommunalskatt kommer att för dessa byggnader erläggas till den kommun inom hvilken de äro belägna, så kan det, vill det synas mig, icke gerna komma i fråga att antaga Herr Odelbergs förslag till förändrad lydelse af 58 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse å landet. Ty då kunde saken komma att ställa sig så, att för stationsbyggnad tillhörig staten, men icke för stationsbyggnad tillhörig enskildt jernvägsbolag, komme kommunalskatt att erläggas till den kommun, hvarinom byggnaden är belägen. Vi hafva här en påminnelse om det nära samband, i hvilket kommunallagstiftningen står till Bevilnings-förordningen.

Jag anhåller att dessa mina ord måtte få åtfölja motionen till Lag-Utskottet.

Herr Troilius: Då i den föreliggande motionen Jernvägsstyrelsen särskildt blifvit omnämnd, såsom den hvilken vägrat betala påförda kommunalutskylder för den egendom, som tillhör statens jernväg inom Stockholms län, och ordalydelsen i motionen är sådan, att man möjligen kunde draga den slutsats, att man undandragit sig att betala kommunalutskylder icke allenast för statens jernvägar tillhöriga fastigheter, utan äfven för den derå bosatta personalen, får jag fästa uppmärksamheten på, att detta icke är förhållandet, utan att personalen deremot betalt utskylder till kommunerna. Jag anhåller, att Lag-Utskottet vid motionens pröfning måtte noga öfverväga, till hvilka konsekvenser ett bifall till motionen skulle leda, i det att Jernvägs-styrelsen derigenom måste få till åliggande att bevakas kronans intressen i ett hundratal af kommuner i landet; ty är man skyldig betala skatt, så är man skyldig och berättigad att närvara vid de sammanträden, der dylika skatter bestämmas. Jag anhåller att dessa ord måtte åtfölja motionen vid remissen till Utskottet.

Öfverläggningen förklarades slutad, och motionen jemte yttrandena hänvisades till Lag-Utskottet.

Herr Arrhenius uppläste en motion, N:o 6, angående åsättande af tull å råa och torkade sockerbeter.

Hänvisades till Bevilnings-Utskottet.

Herr Bergstedt afgaf en motion, N:o 7, angående beviljande af ett extra anslag å 115,800 riksdaler för en tillbyggnad till Upsala universitets bibliotekshus och hela lokalens uppvärmning.

Herr von Koch: Jag betviflar ingalunda, att det behof af anslag, som framställt af en ledamot i mitt grannskap, förtjenar allt behjertande; men jag hade trött, att, sedan vi infört det nya repre-

sentationssättet, det vore nödvändigt, med afseende på förhållandet mellan de båda statsmakterna, att se till huruvida man icke i allmänhet kunde öfvergifva begagnandet af den — jag medgifver det — visserligen lagliga rättigheten för enskilde representanter att begära anslag, och endast i yttersta nödfall begagna sig af densamma. Jag har flera gånger protesterat mot på sådan väg föreslagna anslag, äfven då sjelfva saken legat mig mycket om hjertat. Jag har trott, att det vore bäst, om regeringen, som har bästa tillfället att bedöma icke blott, om ett anslag är nyttigt och behöfligt, utan äfven om icke ett ännu nödvändigare anslag förut måste äskas, först ingick i granskning häraf, och isynnerhet att Finans-ministern, som skall ansvara för att debet och kredit gå ihop, lemnades tillfälle afgöra, hvilka anslag som i första rummet skulle beviljas. Jag vill fästa Stats-Utskottets uppmärksamhet härpå och ber på samma gång, då jag sett andra motioner väckta om anslags beviljande, som regeringen icke framställt, att Stats-Utskottet måtte väl betänka sig, innan det beträder denna bana. Detta ämne har förut vid flera föregående tillfällen blifvit utveckladt af, bland andra, den nyvalde kanslern för våra universiteter, som för närvarande icke är här; och om Utskottet kastar ögonen på de goda skäl han anført, skall det betänka sig två gånger innan det tillstyrker åtminstone ett så betydligt anslag på framställning af enskild motionär. Är det af behöfvat så påkalladt, som motionen synes antyda, är jag öfvertygad, att regeringen, som jag aldrig funnit vara afvoigt sinnad mot våra universitet, skall behjerta det, såvida icke ännu angelägnare behöf först måste afhjelpas.

Herr Bergstedt: Jag anhåller få nämna, att då Consistorium Academicum gjorde sin underdåniga hemställan till Kongl. Maj:t, voro, såsom jag nyss hört, ritningarne och kostnadsförslagen icke alldeles fullständiga; och jag förmodar, att detta var anledningen hvarför Kongl. Maj:t ej framställt något förslag i detta hänseende. Nu äro dessa handlingar deremot kompletterade och skola till Stats-Utskottet öfverlemnas.

Öfverläggningen förklarades slutad, och motionen jemte yttrandena hänvisades till Stats-Utskottet.

Kammaren åtskiljdes kl. $\frac{1}{2}$ 2 e. m.

In fidem
O. Brakel.